

Kto je Toto?

59-0510E, Jeffersonville, IN

(WHO IS THIS?)

William Marrion Branham

www.vecerne-svetlo.sk
Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí

Úvod

Mimoriadna služba Williama Branhama bola odpoveďou Svätého Ducha na proroctvá Písma v Malachiášovi 4:5,6, Lukášovi 17:30 a Zjavení 10:7. Táto celosvetová služba bola vrcholom mnohých biblických proroctiev a pokračovaním práce Božej skrze Jeho Ducha v tomto konečnom čase. Písmo hovorí, že táto služba pripraví ľudí pre Druhý Príchod Ježiša Krista. Našou modlitbou je, aby Boh toto Slovo urobil životom v Tvojom srdci, keď budeš s modlitbou čítať toto posolstvo.

Preklad anglického originálu je urobený len s takými nevyhnutnými zásahmi do textu, ktoré vyžaduje preklad hovoreného slova do tlače, so snahou zachovať ráz prostého spôsobu vyjadrovania.

Hoci bolo pre presnosť prekladu vynaložené všetko úsilie, napriek tomu je za najvernejšiu formu záznamu považovaný audio záznam v anglickom jazyku.

Viac ako 1100 kázni je dostupných v mnohých jazykoch.

Táto kázeň sa smie kopírovať a rozširovať, pokiaľ je text predstavený neskrátene, bezo zmien, a pokiaľ je distribuovaný zdarma.

Viac informácií nájdete na stránke:

www.vecerne-svetlo.sk

Kto je Toto?

(WHO IS THIS?)

Toto posolstvo kázal brat William M. Branham 10.5.1959 v Jeffersonville, IN

* * * * *

--- Brožúra nie je na predaj ---

V slovenskom jazyku vydané v januári 2024.

Text je verným opisom a prekladom zvukového záznamu.

Ponúkame biblické materiály – knihy, brožúry, CD, DVD, microSD.

Zásielky sú bezplatné.

Kontakt:

email: info@vecerne-svetlo.sk

tel.: +421(0)911 178 730

Ďalšie informácie nájdete na stránke

www.vecerne-svetlo.sk

Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí

¹ Nech ťa Boh žehná, brat. Je to tak milé, prísť do domu Pánovho. Myslím si, že...

² Študoval som pred nejakým časom niektoré miesta Písma a bolo tam povedané, že keď sa Ježiš priblížil k Jeruzalemu, učeníci pozdvihli svoje oči a videli v diaľke to sväté mesto a začali sa radovať a hovoriť, „Či teraz bude prinavrátené Kráľovstvo?“

³ A tento určitý muž, ktorý im hovoril alebo rozprával o tej nedávnej návšteve Palestíny, a povedal, že tí ľudia teraz v tom poslednom roku prichádzajú na miesto, až keď prichádzajú z údolia a dívajú sa za obzor, že to je tam tá istá cesta, po ktorej Ježiš a učeníci išli v tom čase, a keď oni uvideli to mesto, začali plakať.

⁴ Viete, verím, že na tých učeníkoch tam v tých dňoch niečo bolo, oni cítili, že Kráľovstvo bude znovu prinavrátené.

⁵ A teraz je takmer ten čas. A ja verím, že to je ten pocit, ktorý je na ľudoch, že Kráľovstvo je takmer pripravené, aby bolo znovu prinavrátené.

⁶ Brat Neville, náš šľachetný a požehnaný pastor, práve so mnou hovoril o snahe mať nadchádzajúce prebudenecké zhromaždenie, tu v modlitebni, na pár večerov, aby sme sa za to modlili. A ja som mu povedal, že si myslím, že by to bola veľmi požehnaná vec.

⁷ Nedokážete mať príliš veľa prebudeneckých zhromaždení, a mnohokrát máme nesprávny názor na prebudenie. Prebudenie, nie je tak veľmi o tom priviesť nových členov, ale to je obživiť to, čo už máme. A ja som...

⁸ Chcel by som povedať toto, pretože to hovorím z hĺbky svojho srdca. Začínam nachádzať taký odlišný pocit okolo modlitebne, oproti tomu, čo to bývalo za dlhý čas, taká atmosféra v hlbokom duchovnom zmysle, ako to zvyklo byť veľmi dávno, že je to niečo, čo stabilizuje a má to skutočný základ. A ja dôverujem, že Boh požehná tento malý zbor a... Znovu vo Svojej moci.

⁹ A vidím, ako prebieha ten program budovania, a myslím si, že je to veľká vec. Pretože skôr či neskôr, my, starší ľudia, zložíme zbrane a podáme ich späť do rúk našich detí a vykročíme tými zlatými schodami hore.

¹⁰ Nedávno som prešiel tú značku v polovici, to je päťdesiatka. A neviem si to vôbec uvedomiť. Nezdá sa to, že by to bol tak dlhý čas, odkedy som prepravoval potraviny pre Chrisa Misnera, keď som mal osemnásť, šesťnásť, osemnásť rokov. Ale niekam to odišlo. To len ukazuje, že tu nemáme žiadneho zostávajúceho mesta, ale hľadáme to, ktoré má prísť. A to je to Mesto, kde Boh je Staviteľ, a tam už nebude žiadneho konca.

¹¹ Dnes ráno, ako som hovoril na tému Dňa matky a snažil som sa umiestniť matku, nie, aká ona v skutočnosti je vo svojom starom veku s vráskami, a tak s barlami alebo na nejakom invalidnom kresle, alebo sedí vo veľkom kresle a vedľa nej je malý kvetináč s kvetmi, ale snažil som sa umiestniť matku do vzkriesenia, kde je jej prinavrátená jej mladosť a postavenie, kde svieti ako kráľovná. To je to, ako rád myslím na moju matku. Nerád na ňu myslím na takú, aká je dnes, aká je stará. Rád premýšľam o tom, čo prichádza. A ja viem, že vy to tak cítite ohľadne svojich mám. Mysli na ňu, aká ona je v skutočnosti vo svojom srdci. Hoci mnohé... Ako povedal básnik, „Život pre ňu nebol ľahký. Ale ona to znovu prežije, len aby mohla pre teba niečo urobiť.“ Tak Boh to urobí tak, aby mohla žiť navždy s tebou. Som z toho tak rád.

¹² Neviem, prečo som dnes ráno dal tento oznam, že budem dnes večer hovoriť, ak bude Pán chcieť, na tému *Kto je toto?* Istotne neviem, ako to dokážem. Ale bol som zaneprázdnený do času asi hodina a desať minút dozadu s rozhovormi po celé popoludnie, a mal som špeciálne a núdzové hovory. Nestihol som ich.

¹³ A chcem, aby ste sa ďalej modlili za doktora Sama. Je na tom celkom dobre a sme za to vďační. A doktor Baldin a pani Baldinová sa obaja zotavujú. Darí sa im dobre.

¹⁴ Chcem, aby ste si dali na svoj modlitebný zoznam dnes popoludní niekoho nového. A to je Harry Leese tu zdola, lekárnik. Harry je môj osobný priateľ. A pokiaľ ho poznám, myslel som si, že je Kresťanom až do tohoto popoludnia, keď jeho brat požiadal o spasenie jeho duše. Brat Mike Egan priniesol..., je našim dôverníkom, priniesol tie správy. A Harry je vo vážnom stave, je v nemocnici. Nevedel som, že si tak veľa o mne myslel, ale on dnes popoludní odmietol svojho vlastného pastora alebo pastora cirkvi, kam chodí, a chcel, aby som ho prišiel navštíviť. A tak ho chcem ísť navštíviť. Tak modlite sa za Harryho.

¹⁵ Sme dnes večer radi, že tu spoznávame mojich priateľov, zdola z Georgie, brata Evansa a jeho rodinu. A vidím tiež iných návštevníkov, ktorých som nepoznal, pravdepodobne tu boli už ráno.

¹⁶ Ak sa nemýlim, vidím brata a sestru Elmer Collinsových, tam vzadu z Phoenixu v Arizone. Ó, vy ste sa nezmenili. Vyzerá to, že si mal mať svoju železničnú uniformu a že prichádzaš zo železnice. Tak vitaj späť doma! Nemôžem ťa požiadať, aby si tu zostal, pretože ty si našiel lepšie miesto, vidíš, to je veľmi pekné vo Phoenixe. Sám by som tam rád niekedy býval.

¹⁷ A potom, vidím tu brata Smitha z Cirkvi Božej. Brat Smith, minule alebo včera neskoro popoludní mi dali tvoju malú knižku. Ešte som ju nečítal, ale istotne ju podporím, pokiaľ viem, že si to ty napísal. Musí to byť skutočné, pravdivé podľa Písma. Nech ťa Boh žehná. A dúfam, že to bude úspešné.

¹⁸ A mnohým ďalším by som mohol povedať, všetci ste tu v modlitebni vítaní. Páčila sa mi dnes ráno tá pieseň, ktorú spievala sestra Strickerová, „On sa na ňu díva cez mrežu.“ Sú to moji menonitskí bratia, sme radi, že sú tu. A, ó, vy všetci a myslím, že tu môj priateľ z Illinois, jeho syn robí tam vzadu nahrávanie, musím sa s nimi znovu stretnúť. A tak mnohých, mohol by som... Nemyslíte si, že vás prehliadam, ak nepoviem vaše meno, ale ja vás jednoducho všetkých vítam.

¹⁹ Prečítajme dnes večer pre lekciu Písmo z Matúša, dvadsiatej prvej kapitoly, počnúc prvým veršom a budeme čítať až dolu po jedenásty verš vrátane.

A keď sa priblížili k Jeruzalemu a prišli do Betfágy, k Olivovému vrchu, vtedy poslal Ježiš dvoch učeníkov

a povedal im: Id'te do mestečka, ktoré je tu pred vami, a hneď najdete oslicu, priviazanú, a osliatko s ňou; odviažte ich a prived'te ku mne.

A keby vám niekto niečo povedal, poviete, že ich Pán potrebuje, ale že ich hneď pošle.

A to všetko sa stalo, aby sa naplnilo to, čo bolo povedané skrze proroka, ktorý povedal:

Povedzte dcére Siona: Hľa, tvoj Kráľ ti ide, tichý, jazdiac na oslici a na osľati podrobenej jarmu.

A učeníci odišli a urobili, jako im rozkázal Ježiš,

a priviedli oslicu aj osľa, položili na ne svoje rúcha a na tie ho vysadili.

A väčšina zástupu prestierali svoje rúcha na cestu, a zase iní sekali letorasty so stromov a stlali na cestu,

a zástupy, ktoré išli pred ním, a ktoré išli za ním, kričali a hovorili: Hosanna v Synovi Dávidovom! Požehnaný, ktorý prichádza v mene Pánovom! Hosanna na výsostiach!

A keď vošiel do Jeruzalema, vzbúrilo sa celé mesto, a všetko hovorilo: Kto je toto?

A zástupy vraveli: Toto je Ježiš, ten prorok z Galilejského Nazareta.

Skloňme naše hlavy k modlitbe.

²⁰ Ó, Pane, my sme len zvedaví, čo by sme my povedali, ak by sme žili tam v tých dňoch. Ale my žijeme vo väčšom dni, keď vyhlídame Toho, ktorý má prísť, a tak, ako teraz robíme prípravu, Pane, pripravujeme svoje srdcia a prinášame všetky tie snopy, ktoré dokážeme zozbierať z polí žatvy, oboje doma aj v zahraničí. Rozmýšľame a očakávame na ten čas, kedy Ho uvidíme prichádzať, ako bude jazdiť na bielom koni prichádzajúc dolu z tých portálov slávy, aby zmenil ten poriadok týchto starých porušiteľných tiel, ktoré máme, na to slávne telo, ktoré bude ako to Jeho, kde už nebude môcť byť žiaden hriech alebo žiaden znak smrti, to tam nikdy nevstúpi. A my uvidíme Toho, ktorý je a je živý, a budeme Ho milovať počas všetkých tých vekov, ktoré majú prísť.

²¹ Ďakujeme Ti za túto cirkev a za jej pastora a za dôverníkov a diakonov a za každú osobu, ktorá sem prichádza, a za návštevníkov, ktorí sú v našich bránach, ktorí sú ovcami z toho istého ovčince, ale z inej časti. Chceme Ťa poprosiť, aby si ich dnes večer požehnal Svojou prítomnosťou.

²² A kým nás Tvojím Slovom, aby sme dnes večer mohli odtiaľto odísť s rozhodnutím byť lepšími Kresťanmi, akými sme kedykoľvek boli. Nech pôjdeme s novou nádejou v našich srdciach a radosťou očakávajúc Jeho príchod.

²³ Ak by tu náhodou bol medzi nami niekto, kto je chorý alebo postihnutý, nechceme zabudnúť modliť sa za nich. Aby tak mohli... Ako

Nádej zeme a radosť neba.

¹³⁴ Koľkí si pamätáte našu malú pieseň, ktorú sme zvykli spievať „Nezabudni na rodinnú modlitbu“, pamätáte si ju? Viem, Thelma, neviem, či ju vieš, máš akord alebo nie? Skúsme to raz. Nepamätáš si to? Skúsme... Možno by som to raz mohol s vami skúsiť.

Nezabudni na rodinnú modlitbu,

Ježiš sa tam s tebou chce stretnúť,

On prevezme každú tvoju starosť,

ó, nezabudni na rodinnú modlitbu.

¹³⁵ Koľkí majú rodinnú modlitbu? To je dobré. Skúsme to znovu. Vrátim sa sem. Páči sa mi to. Teraz všetci spolu.

Nezabudni na rodinnú modlitbu,

Ježiš sa tam s tebou chce stretnúť,

On prevezme každú tvoju starosť,

ó, nezabudni na rodinnú modlitbu.

¹³⁶ Ó, Pane, v Písme je napísané, že oni brali z tela Pavla vreckovky a zástery a nečistí duchovia odchádzali od ľudí a nemoci boli uzdravené. Modlíme sa, ó, Pane, aby to bolo podobne ukázané pri týchto ľuďoch dnes večer, ako ich posielam ku tým, ktorí sú v potrebe a nemocní. Niekde tam vonku na rôznych miestach, je tam niekto, kto očakáva a čaká, že toto sa stane. Modlíme sa, Otče, aby si to udelil v Ježišovom Mene, v Mene Tvojho Syna. Amen.

¹³⁷ Chcem teraz požiadať, ako skloníme svoje hlavy, či by náš veľmi vzácny brat Smith, ktorý je tam z Cirkvi Božej, o ktorom sme zistili, že je práve tak, ako náš brat Neville tu, verným sluhom Božím. Požiadam ho, aby poprosil o požehnania pre vás, aby to pokračovalo tento nadchádzajúci týždeň. Nech vás Boh žehná, kým sa znovu nestretieme.

Brat Smith [Brat Smith sa modlí - pozn.prekl.] Áno, Pane. Áno. Áno. Amen.

¹³⁹ Potraste si navzájom ruky. Vitaj znovu späť v modlitebni. Nech vás Boh žehná.

manželka odpovedala v telefóne a ja som hovoril so svojou ženou o tom tam vzadu.

¹³² A ako Bohu ďakujeme za jeho drobnú, milú manželku a jeho rodinu. To je veľmi pekné. Keď vidíte kazateľa a jeho manželku, ako takto spolu vychádzajú v milote a v pokore, to spôsobuje, že Cirkev napreduje omnoho lepšie. Je to len krajšie, ako dni idú ďalej.

¹³³ Milujete Ho z celého svojho srdca? [Zhromaždenie hovorí, „Amen.“ - pozn.prekl.] V poriadku. Máme takú pieseň na rozpustenie, *Ber so sebou Meno Ježiš*. Zahraj nám, sestra, akord, ak to tam máš v knižke. A zaspievame našu pieseň na rozídenie. A keď zaspievame prvý verš, chceme sa otočiť a potriať jeden druhému ruky. V poriadku. Daj nám akord.

*Ber so sebou Meno Ježiš,
Dieťa smútku, bolesti.
Dá ti radosť, potešenie,
Vezmi Ho, kde len vykročíš.
Vzácne Meno,
ó, aké sladké,
nádej zeme a radosť neba.*

Nech ťa Boh žehná, brat.

*Vzácne Meno, aké sladké
nádej zeme, radosť neba.*

Teraz zaspievame tento verš.

Vezmime si teraz tento verš.

*V Mene Ježiša sa skláňame,
padáme k Jeho nohám,
Kráľa kráľov v nebi korunujeme,
Keď sa naša cesta skončí.*

(Nebude to úžasné?)

*Drahé Meno, (Drahé Meno)... (Ó, aké sladké!)
Nádej zeme a radosť neba;
Vzácne Meno, (Vzácne Meno) Ó, aké sladké!*

dnes večer prichádzame do tejto budovy, kde sme sa spolu zhromaždili k uctievaniu, prichádzame a sú tu chorí, nech môžu odísť zdraví.

²⁴ A chceli by sme poprosiť za tých, ktorí sa zotavujú v domoch a nemocniciach a sú na posteliach a trpia. Modlíme sa, ó, Bože, aby sa Tvoje milosrdenstvo vystrelo ku nim dolu.

²⁵ Chceme sa modliť za tých, ktorí sú dnes večer ľahostajní, ktorí ešte neochutnali a nevideli, že Pán je dobrý, ktorí ešte nevedia, čo to znamená byť milovaný Bohom. Oni jednoducho nerozumejú, čo im chýba. Ó, Bože, nech nejaké rádio vysielať alebo nech sa nejakým spôsobom dotkne ich srdc, aby ich emócie boli obrátené ku Tebe, predtým, ako budú dvere milosrdenstva zatvorené a oni budú vymknutí vonku a budú stáť pred súdmi, bez milosti.

²⁶ Pomôž nám, Pane. Modlíme sa o tieto veci v Mene Pána Ježiša a prosíme to na Jeho slávu. Amen.

²⁷ Ľudia boli okolo brán tak natlačení a ulice boli zaľudnené a nebolo pre ľudí žiadneho miesta na spanie. Ležali tam pred múrom všade po zemi, pretože toto bol čas Veľkej noci. A ľudia od všetkých častí toho známeho sveta prišli v tomto čase uctievať. Bol to čas, keď bol zabitý ten paschálny baránok. A to reprezentovalo ich vyslobodenie z Egypta, z otroctva. A oni to každý rok zachovávali. Každý rok, táto Veľká noc mala svoje miesto. A bol to jeden z najohromnejších časov... Alebo udalosti židovského náboženstva, pretože to znamenalo pre nich čas, kedy boli vyslobodení.

²⁸ Všetci ľudia radi myslia na ten čas, kedy zostali vyslobodení. Ako sa každý jeden z nás dnes večer môže vrátiť späť do času, kedy sme boli vyslobodení! Čo to len pre nás znamená!

²⁹ Pamätám si svoje vlastné prežitie, ako moje biedne chlapčenské srdce túžilo dotknúť sa Boha. Pomyslel som si, „Ó, ak by som len mohol ísť a zaklopať na Jeho dvere a trošku s Ním pohovoriť,“ a, samozrejme, poznáte môj príbeh. Zohnal som si papier a ceruzku a išiel som Mu napísať list, pretože som nedokázal k Nemu hovoriť. A vedel som, že On žije v lesoch, pretože ja som Ho počul a videl som Ho pohybovať sa v lesoch. A určitá stará známa cestička, ktorou som zvykol chodiť, keď som išiel poľovať alebo chytať ryby. Pomyslel som si, „Ja to len jednoducho pripnem na strom a budem to adresovať Pánovi Ježišovi.“ Len jednoducho nejaký spôsob, aby som mohol zložiť to bremeno zo svojho srdca.

³⁰ Ó, aký večer to tam vtedy bol! Mohol by som zabudnúť na to, koľko mám rokov, mohol by som niekedy možno zabudnúť, ako sa

volám, ale nikdy nedokážem zabudnúť na tú hodinu, kedy ma On vyslobodil z hriechu. Niečo sa vo mne vo vnútri stalo, niečo, čo mi pomohlo prejsť cez tie veľké hodiny temnosti. Tá hodina môjho vyslobodenia, tá ľarcha hriechu ma opustila, a ja som sa stal novou osobou. Odvtedy som novým stvorením v Kristu Ježišovi.

³¹ A títo Židia prichádzali každý rok, a tam vnútri v tej cirkvi bol prameň. A oni vzali chlieb a horké zeliny a baránka a pili z tohoto prameňa cirkvi. A spolu sa radovali, pretože Boh im preukázal Svoju priazeň. Takže toto bol čas Paschy. A nielen, že toto bola pascha, ale to bola špeciálna Pascha.

³² Viete, že niekedy sú chvíle, kedy prichádzame do zboru a... Vždy tam milujeme ist', ale niekedy je niečo špeciálne, čo sa deje.

³³ A toto bol jeden z takých časov. Vzduch bol nabitý očakávaním práve tak, ako je dnes. Všetky oči tých, ktorí Ho milovali, Ho pozorovali, ako vstupuje do brány.

³⁴ A ja verím, že to je veľmi podobne tak aj dnes, pre tých, ktorí Ho milujú a vyhládajú Ho. Vzduch je nabitý očakávaním.

³⁵ Keď žijeme v tomto dni, kedy sa zem v skutočnosti stala jedným veľkým kotlom pušného prachu a veda nám hovorí, že je „Tri minúty pred polnocou“. A som si istý, že ste, tak ako ja, jedného dňa čítali príbeh o tomto generálovi v armáde, ktorý povedal, že „ak kedy ešte bude ďalšia vojna, ona bude trvať asi len dve alebo tri minúty.“ Tie dávne dni bojovania a strielania z pušiek a kopania zákopov sú preč. Oni tvrdia, že ďalšia vojna bude trvať len dve alebo tri minúty. Jedného dňa nejaká šialená prevrátená osoba otvorí tú pokrývku a odpáli jednu z týchto bômb. A keď to urobia, my máme všade odpočúvacie zariadenia, všade, aby sme odpálili odvetu. Svet to jednoducho nedokáže prežiť.

³⁶ Každý v tej veľkej noci vedel, že niečo sa chystá stať, ale oni len nevedeli, čo to je.

³⁷ A tak isto je to dnes. Takmer každý vie, že niečo sa ide stať. Každý to vie. Môžete hovoriť s hriešnikom, môžete hovoriť s obchodníkom, môžete hovoriť s kýmkoľvek a, ó, je to taký čas nepokoja pre svet.

³⁸ Ale môžete hovoriť s mužom alebo ženou, ktorí vyhládajú Jeho príchod, a na ich tvárach svieti sláva. Oni pozorujú na tú veľkú udalosť. Tak, povetie je znovu nabité očakávaním na niečo, čo sa má stať. Svet nevie, čo sa chystá stať, ale Cirkev živého Boha to vie, čo sa ide stať. Oni vedia, že trúba čoskoro zatrúbi a my Ho uvidíme prichádzať

tejto hodiny slúžiť Ti, ak Ťa nepoznali a neslúžili Ti predtým, nech Ti slúžia. Vediace toto, že, „Všetky ostatné veci vyjdú navnivoč, ale Slovo Pánovo zostane naveky.“ Udeľ to, Otče.

¹²⁶ Odpusť nám všetky naše hriechy. A nech by sme sa stretli pri tom veľkom ... [Prázdne miesto na páske - pozn.prekl.]

Pretože On prv miloval mňa

a vykúpil mi spasenie na Golgote.

¹²⁷ Teraz po Posolstve, skloňme len naše hlavy a uctievajme Ho, ako Mu spievame.

Milujem Ho (Z celého svojho srdca),

milujem Ho,

pretože On prv miloval mňa

a vykúpil mi spasenie na Golgote.

¹²⁸ Koľkí Ho skutočne milujete? Zdvihnite svoju ruku, povedzte ako svedok, „Milujem Ho.“ Ó, či nie je On nádherný? [Zhromaždenie hovorí, „Amen.“ - pozn.prekl.] Viete, ja to len tak milujem sedieť takto a len tak nejako nasávať v Jeho prítomnosti. Jeho Slovo vyšlo, ono padlo do srdca. Ono nás napráva. Privádza nás k poddaniu sa Jeho Duchu. Aké milé to je, len Ho potom uctievať! Sme tak vďační. Ako teraz pôjdete dnes večer zo zboru, chodte a uctieajte Ho.

¹²⁹ A pamätajte, tento týždeň v stredu večer je modlitebné zhromaždenie. Nezapomnite na vysielanie brata Nevilla v nedeľu alebo v sobotu o deviatej hodine cez WLRP. Ja to jednoducho rád počúvam, vy nie? To kvarteto alebo trio, znie to tak pekne. Moja manželka a ja a deti, všetci sme okolo toho rádia a počúvame brata Nevilla a jeho vysielanie a jeho ohromné slová, ako on vyvyšuje Boha, ktorého miluje a verí Mu. Nehovorím to preto, že...

¹³⁰ Vy, ktorí ste tu cudzí, ak nemáte domovský zbor, prídte a pripojte sa k nám. Poviem vám, nehovorím toto a potom iné tu. Nie veru. Toto som povedal už mnohokrát. Mám rád brata Nevilla. Po prvé, on je teológ. Najprv, on je dieťa Božie. Tá ďalšia vec, on je každý deň ten istý. Poznám ho už roky. On sa vôbec nezmenil, ani trochu. On je stále Orman Neville, sluha Pána Ježiša. A myslím, že má...

¹³¹ Raz večer som mu zavolať, aby som sa ho opýtal, či by nemal vo svojom programe trochu priestoru pre nás, aby sme prišli a modlili sa za chorých. Niektorí takí prichádzali, bolo to toto ráno, viete. A jeho

zmeniť ich životy, nie vyhodiť národy do vzduchu, ale zmeniť ich životy a urobiť ich Tvojimi sluhami.

¹¹⁸ Mnohí ľudia sú zasiahnutí bláznovstvom. Oni nás označujú ako banda „Nič-nevedov“ a „heretikov,“ tak, ako to robili v tamtom ranom dni. Ale ako sa vracajú a radujú a ďakujú Ti, že môžu nieť pohanenie Tvojho Mena. To je cítenie Tvojich detí, dnes večer, Pane, všade na okolo. My sme len šťastní.

¹¹⁹ Niektorí v Tvojom dni sa Ťa snažili zidentifikovať. Povedali, „On je priateľ toho divocha Jána, ktorý prišiel z púšte, ledva mal nejaké oblečenie, len starú ovčiu kožu, ktorú mal okolo seba omotanú. Taký divý človek, ktorý len hádzal slovami na východ a západ a povedal, 'Sekera je priložená ku koreňu stromu,' povedal. On je Jeho nasledovník. On je divý človek. Je šialený. Pomiatol sa.“ Tá nadprirodzená služba, ktorá bola pri Tebe, ó, Pane, oslepila ich oči.

¹²⁰ A tak isto sa to stalo znovu dnes. Tento veľký Svätý Duch predchádzajúci príchod Pánov, tak, ako Ján vo svojom dni zaslepoval ľudí, pre tých, ktorí nechceli vidieť. Ale tí, ktorí sú ochotní vidieť, Ty si si ich vybral. „A všetci, ktorých Mi dal Otec, ku Mne prídu,“ Ty si povedal, „A žiaden z nich sa nestratí. A Ja ich vzkriesim v ten posledný deň.“ Ďakujeme Ti za to.

¹²¹ A tí, ktorí dnes večer zodvihli svoje ruky, modlíme sa, ó, Pane Bože, aby si sa im dal poznať v prežití, v moci vzkriesenia. Udeľ to, Pane.

¹²² A možno sú tu ďalší, ktorí nezodvihli ruku, ale pritom vo svojom srdci vedia, že by to potrebovali. Modlím sa, aby si ich požehnal a dal im túžbu ich srdca.

¹²³ Keď dnes večer opustíme túto budovu, nech by sme mohli ísť ako odlišní ľudia. Nech by sme mohli ísť s odlišným účelom, aký sme mali, keď sme sem prichádzali, ak to bolo v protiklade k Tvojej Božskej vôli. Nech by sme mohli vyjsť s rozhodnutím držať sa rohov oltára, až kým naša duša nie je uspokojená prežitím s Tebou. A poznáme Toho, o ktorom hovoríme, pretože sme Ho stretli a poznali a máme s Ním obecnosť. Udeľ tieto veci, Otče. Uzdrav chorých a postihnúťch.

¹²⁴ Požehnaj nášho milovaného a vzácneho pastora. Bože, modlíme sa, aby si bol s ním a s jeho milými sestrami, ako spievajú Evanjelium a kážu to cez ich rádio vysielanie.

¹²⁵ Požehnaj cudzích v našich bránach. Pane, nech dnes večer vyjdú s takým odhodlaním vo svojom srdci a s účelom, ktorý bude od

jazdiaceho zo slávy na bielom koni, a ako Ho budú nasledovať armády neba. A tí, ktorí sú mŕtvi v Kristovi, budú vytrhnutí a vzatí, aby Ho stretli v povetrí. To je to, čo vyhladáme. Túžime po tom.

³⁹ A je nám povedané, že duše tých matiek, a tak ďalej, o ktorých sme dnes ráno hovorili, ktoré sú pod Božím oltárom a kričia, „Ako dlho, Pane? Ako dlho?“ Matka ťa chce vidieť toľko, ako ju chceš vidieť ty. A naši milovaní nás chcú stretnúť tak veľmi, ako chceme stretnúť my ich.

⁴⁰ Čo za zhromaždenie to bude, keď On príde! Stretnúť našich milovaných a vidieť ich vo vzkriesených telách a oslávených a ako budú kráčať s Dedičom vzkriesenia, pozorujúci ich charakter, ako je zmenený na miernosť a tichosť. A to nebude taký hurhaj a hluk a vyskakovanie a trhanie, pretože my budeme mať celú večnosť, aby sme žili spolu.

⁴¹ Ó, tento veľký neurotický vek, v ktorom žijeme, nie je takmer na nič čas, on sa len šplhá, šklbe a uchvacuje, ó, je to hrozný deň.

⁴² Potom, ako oni čakali na niečo, čo sa malo stať, bolo to príliš zlé, že mnohí z tých, ktorí boli na Pasche, Ho nikdy neuvideli. Prítom vedeli, že niečo sa stane, ale nedostali sa tam, aby Ho uvideli.

⁴³ Tak isto to bude pri príchode Pánovom. Je dnes mnoho nepokojných ľudí, ktorí vedia, že niečo sa chystá stať, ale oni Ho nikdy neuvidia. Pretože On príde v tichosti polnoci, aby vychvátil Svoju malú Cirkev, ktorá túži a očakáva a čaká, aby Ho uvidela. To sú tí, ktorých On príde vychvátiť. Mnohí z tých ľudí vo svete, ktorí žijú v blahobyte a hostia svoje duše na veciach tohoto sveta, nikdy nespoznajú, čo sa stalo, až kým Cirkev neodíde do slávy, pretože On príde ako zlodej v noci a vychváti ich preč. Tak môžeme vidieť, že sme znovu späť na tom istom mieste. Teraz zisťujeme, že tieto očakávania, že Boh prichádza ku tým, ktorí... Cez celé Písmo to bolo stále rovnaké. Že oni sú... On sa vždy zjavuje tým, ktorí Ho očakávajú, vždy tým, ktorí Ho chcú vidieť. A som si istý, že to je tá nádej, ktorá je dnes večer na našich srdciach.

⁴⁴ Nazdávam sa, že to bolo pred asi šiestimi mesiacmi, svedčil som nejakým ľudom. A povedal som, „Ó, len pomyslieť na to, že On môže prísť každú chvíľu!“

⁴⁵ A to, čo ma doviedlo do toho, aby som to povedal, bolo, že som rozprával o bratovi Bosworthovi. Keď som išiel navštíviť tohoto starého svätého, keď sme sa dopočuli, že on zomiera, mal niečo cez osemdesiat rokov, išli sme tam spolu s manželkou, aby sme ho ešte videli predtým, ako zomrie. Len som mu musel niečo povedať. Rád vidím svätých, ako vstupujú do slávy, a ja som ho musel vidieť. A takmer som na aute zodral gumu.

⁴⁶ Ale keď som sa tam dostal, vbehol som do dverí a tam v rohu ležal tento starý patriarcha. Zdvihol hlavu, keď ma uvidel prichádzať. Jeho staré, chabé ruky viseli dolu, mäso mu na nich viselo. A vystrel ku mne ruky a ja som ho schytil za krk a zvolal som, „Môj Otče, môj Otče, vozy Izraelove a Jeho jazdcovia,“ lebo on bol posvätený, zbožný muž.

⁴⁷ A povedal som, „Brat Bosworth, chcem sa ťa niečo opýtať. Veríš, že zostaneš uzdravený?“

On povedal, „Ó, ja vôbec nie som chorý.“

Povedal som, „No, čo sa potom deje?“

⁴⁸ „Odchádzam Domov.“ Povedal, „Som unavený, som opotrebovaný a jednoducho chcem ísť Domov.“

⁴⁹ Povedal som, „Potom si uvedomuješ, že zomieraš?“ Povedal som, „Chcem sa ťa niečo opýtať. Dívajúc sa späť na tých niečo viac ako sedemdesiat rokov tvojej služby, čo bol ten najslávnejší moment? Mohol by si mi, prosím, povedať, aké prežitie si mal počas celého toho obdobia, o ktorom by si mohol povedať, že to bola tá najveľkolepejšia hodina?“

⁵⁰ Budem žiť, až uvidím jeho vek a nikdy nezabudnem, ako na mňa zahľadeli tie jeho tmavé oči ponad vrchný okraj jeho okuliarov. Povedal, „Môj drahý brat, toto je ten najveľkolepejší moment môjho života. Nevieť pomyslieť na žiaden iný čas, ktorý by bol slávnejší ako práve toto teraz.“

⁵¹ Pozrel som sa mu rovno do tváre a povedal som mu, „Pane, či stále nevieš, že zomieraš?“

⁵² On povedal, „Brat Branham, ja tu ležím a čakám na Neho každú minútu, že otvorí dvere a príde a vezme ma so Sebou Domov,“ to je spôsob, ako zomrieť. To je spôsob, ako odísť.

⁵³ A ako viete, asi dve hodiny predtým, ako zomrel... On tam ležal v kóme asi dva dni. A keď prišiel k sebe, zdvihol sa v tej izbe a začal hovoriť so svojou ženou. Potom zrazu, zdalo sa, ako keby bol priesvitný. A on si potriasal ruky dobrú hodinu alebo viac s priateľmi, ktorí už boli mŕtvi štyridsať alebo päťdesiat rokov, ktorí boli jeho obrátení v zbore. Potriasol si svoje ruky so svojou matkou a svojím ockom. Až bol... Až život opustil jeho telo, ľahol si na vankúš a zaspal v náručí Pána Ježiša. Nie je nič také, ako slúžiť Jemu, očakávať Ho.

¹¹¹ To je Duch Svätý, ktorý prichádza s Evanjeliom, so znameniami a divmi a zázrakmi, aby pripravil ľudí. Vzduch je nabitý očakávaniami veriacich, ktorí Ho očakávajú, že príde.

¹¹² A ostatní hovoria, „Načo tieto prebudenia? Načo to máme? Založme nejakú cirkev.“ No, bolo to povedané, rovno tu v tomto zbore, keď sme začali stavať novú zborovú budovu, niekto povedal, „Nepotrebujeme zázraky. Nepotrebujeme už viac tieto veci. Ak ich chcete, choďte niekam na pole, kde sa to deje. My ich tu nepotrebujeme.“ Keď Branhamova modlitebňa klesne na tak nízke miesto, tak je potopená.

¹¹³ Tento zbor je založený na princípoch a moci Evanjelia Ježiša Krista. A tak dlho, ako táto modlitebňa stojí, nech by ten slávny Duch Svätý našiel prístup k duším, aby zachránil a naplnil ich Svätým Duchom a uzdravil chorých. Pre mňa to je Ježiš Kristus, Ten istý včera, dnes a naveky.

Modlime sa.

¹¹⁴ Ak nevieš, kým On je, nevieš, o čom všetkom toto je, a chcel by si to vedieť, urobil by si aspoň toľko, že by si zdvihol svoju ruku? A povedz, keď dvíhaš svoju ruku, „Modli sa za mňa, brat Branham, aby som Ho mohol poznať.“ A nech vás Pán žehná. Všade naokolo vidím vaše ruky.

¹¹⁵ Teraz, Nebeský Otče, prinášame toto Posolstvo a to ovocie ľudí, ktorí zdvihli svoje ruky na znak toho, že oni by radi vedeli, Kto Toto je. Oni by chceli byť oboznámení s týmto veľkým Ježišom. Tým, že Jeho príchod, vzkriesenie je tak blízko, až chorí začínajú byť uzdravení. A potom, ako sa toto deje, potom prišlo do Cirkvi prorocstvo, potom dary a zázraky až teraz do toho posledného znamenia. To ďalšie, čo príde, bude vytrhnutie a Cirkev bude vzatá preč. A my, Pane, ktorí tvrdíme, že Ťa poznáme v moci Tvojho vzkriesenia, očakávame a túžime a plačeme a naliehame, „Príď, Pane Ježišu!“

¹¹⁶ Vytrhni Svoju Cirkev a vezmi ju rýchlo preč, Pane. Pretože čoskoro ľudia vyhodia túto zem do vzduchu, zem, ktorú si Ty pre nich stvoril, aby na nej žili, pretože oni Ťa neposlúchli. Oni nehľadali pokoj, ale vojnu. Nehľadali spravodlivosť, ale zlobu. Ako by potom neboli všetci hladní po moci! Pane, to malé miestečko v ich srdci, ktoré spôsobuje, že sú hladní po moci, oni sa to snažia uspokojiť s niečím v laboratóriu, aby vyhodili do vzduchu svojho bližneho.

¹¹⁷ Bože, ak by si len mohli uvedomiť, že tá moc, po ktorej túžia, to je moc vzkriesenia Syna Božieho, moc Svätého Ducha, ktorá vie

A asi uprostred dňa, prišlo tam dolu Svetlo, ktoré ho tak zasiahlo a zhodilo z nôh na zem a on padol do prachu zeme. Potom tam prišiel z toho Svetla Hlas, ktorý hovoril, „Saule, Saule, prečo ma prenasleduješ?“

¹⁰³ A Saul sa obrátil vo svojom slepom stave a pozrel sa hore. A mohol vidieť to veľké slávne Svetlo. A povedal, „Pane, kto si?“

¹⁰⁴ On povedal, „Ja som Ježiš. Prišiel som od Boha, išiel som k Bohu. Prichádzam od Boha a vraciam sa k Bohu.“ On povedal, „Bude ti ťažko priečiť sa proti ostňom.“

¹⁰⁵ Jedno zjavenie na tom svätom piesku, jedenkrát na tom mieste a človek nemôže zostať taký istý. Človek predtým, ako by mohol samého seba nazvať kresťanom, predtým, ako sa môže identifikovať, mal by mať najprv prežitie na zadnej strane púšte, kde stretol Boha tvárou v tvár.

¹⁰⁶ Pretože dnes dokážete mať akýkoľvek druh odpovedi. Môžete vidieť Pána vykonať presne to, čo On povedal, že bude robiť, a chytrí teológovia vám to vysvetľovaním vyvrátia. Povedia, „To bolo na iný deň. To bolo kvôli tomuto. Alebo to je pre iný vek. Alebo to je nesprávne.“ Tak, ako povedali Ježišovi, „On je Belzebúb, diabol. On číta myšlienky.“ A všetky tie veci, oni na to mali nejakú odpoveď.

¹⁰⁷ Ale keď raz človek prišiel do kontaktu s Kristom a uvidel Ho, ako Ho uvidel Pavol, alebo ako Ho prežil, neexistuje na svete dostatok teológov, ktorí by to prežitie toho človeka vysvetľovaním vyvrátili.

¹⁰⁸ To je dnes ten dôvod. Oni nemajú prežitie. To je dôvod, že nedokážu povedať. Oni všetci hovoria, „Kto je Toto? Čo je Toto? Odkiaľ To pochádza?“ Oni nemajú odpoveď. Prečo? Pretože všetko, čo poznajú, je len teológia, ktorú vytvorila nejaká cirkev. Nie, „poznať teológiu,“ je Život. Nie, „Poznať Bibliu,“ je Život.

¹⁰⁹ Ale, „Poznať Jeho,“ je Život. „Poznať Jeho,“ ako svojho osobného Spasiteľa, ako Toho, ktorý ťa naplnil Svojou prítomnosťou. Ty si tam bol, keď sa to stalo. Nikto to od teba nedokáže zobrať preč. Neexistuje nikto, kto ti to dokáže vysvetlením vyvrátiť. Keď sa ti deje to prežitie, ty vieš, kým On je. Pre mňa, On je Ježiš Kristus, Ten istý včera, dnes a naveky.

¹¹⁰ Kto je Tento, kto vykonáva tieto zázraky? Kto je To, kto robí tieto veľké skutky? Je to kazateľ? Je to Oral Roberts? Je to Billy Graham? Je to Jack Schuller, William Branham? Ktokoľvek to môže byť, oni s tým nemajú nič do činenia. Oni sú len nástrojmi.

⁵⁴ A ako som s týmto mužom hovoril o tomto a povedal mu to prežitie, povedal som toto. Povedal som, „Ó, pane, či to nebude slávne, keď Ho uvidíme? Ó, keby len tak prišiel dnes!“

On povedal, „Brat Branham, nestraš takto ľudí.“

Povedal som, „Čo máš na mysli?“

⁵⁵ On povedal, „Ó, nesnaž sa povedať ľuďom, že svet prichádza, vlastne Kristus prichádza. To ich desí.“

⁵⁶ „Ó,“ povedal som, „Nie. Prepáč, pre tých, ktorí Ho vyhliadajú, sú to tie najslávnejšie správy, aké môžu počuť, že Ježiš je práve pripravený, aby sa prelomil sem a vzal Svoju Cirkev.“ Starý vek bude zmenený na mladosť. Radosť bude daná namiesto ponurej atmosféry. Život bude daný namiesto smrti. Smrteľnosť bude zamenená za nesmrteľnosť. Ó, čo za chvíľa, vedieť, že On príde!

⁵⁷ Oni Ho vyhliadali. Oni Ho očakávali. A keď On prišiel, zistili sme, že tam boli dve skupiny. Jedna bola za Neho a jedna bola proti Nemu.

⁵⁸ A to je to, ako to nachádzame aj dnes. To je to, že Jeho príchod vždy rozdeľuje ľudí. Zakaždým, keď nachádzate Ježiša, nachádzate okolo Neho takých, ktorí s tým budú nesúhlasiť. To je satan. A dnes, keď na to myslíme, nevidíme, že by sa to veľmi menilo. Je to také isté. Ľudia sa menia, ale duchy ľudí sa nezmenili.

⁵⁹ Tak, keď sa nakoniec pozreli cez bránu a videli Ho, ako prichádza, ako jazdil na tom malom, bielom oslovi, niet divu, že učenici začali vykrikovať, „Kráľovstvo neba prišlo!“ Ľudia bežali, aby Ho stretli, a celý Jeruzalem bol rozrušený. Niečo na tom je, keď Ježiš prichádza, to vždy rozrušuje. A celé mesto bolo rozrušené. A oni to nedokážu ukryť.

⁶⁰ A kazatelia toho dňa sa museli zodpovedať za toto rozrušenie, pretože to bol sviatok Veľkej noci. A oni vykrikovali, „Kto je toto?“ Keď bolo povetrie nabité. A príchod Pána Ježiša do Jeruzalema nabil vzduch očakávaniami. Vyzerá to, že tí učitelia mali vedieť, čo sa odohrá. Vyzeralo to, že ten najvyšší kňaz by o tom mal vedieť. Vyzeralo to, že všetci ostatní kňazi to mali vedieť.

⁶¹ A to sa vôbec nezmenilo ani dnes, pretože Duch Svätý predchádza príchod Pána Ježiša. A ako sa Duch Svätý začína vystierať naprieč zemou, prelamujú sa ohne prebudenia na každom mieste, dejú sa veľké znamenia a zázraky, uzdravenia, vychádzajú prococtvá. Všetko zhromažďovanie apoštolských požehnaní znovu prišlo naspäť

do Cirkvi. Tak, ako to bolo vtedy, tak je to teraz, duch neveriaceho stále kričí, „Kto je toto?“

⁶² Niektorí ľudia uverili v Pána Ježiša tak, že verili, že On je dobrým človekom. Niektorí povedali, „Je to dobrý človek.“

⁶³ To je to, čo hovoria dnes, snažia sa Ho umiestniť ako Napoleona, bojovníka. Snažia sa Ho umiestniť ako Georga Washingtona, verného človeka. Ale On bol viac ako to.

⁶⁴ Všimli ste si to pri tom čítaní Písma? Oni povedali, „Toto je nejaký prorok, ktorý prichádza z Galiley.“

⁶⁵ A oni sa snažia povedať to isté dnes, keď vidia toto veľké hnutie Pána, prinavrátanie zdravia, kde Ho chorí a postihnutí vidia, ako používa Svojho Ducha vo Svojej Cirkvi, ako rozpoznáva myšlienky ľudí, vidia Ho konať práve tie veci, ktoré On konal, keď bol tu na zemi, aby sa vyplnilo to, čo On povedal, že sa vyplní. Istotne. Cirkvi a ľudia sa toto pýtajú, „Kto je toto?“

⁶⁶ Oni nerozumeli, kým Ježiš je, pretože niektorí z nich Ho nedokázali uznať pomocou svojich škôl. „Z akého vyšiel seminára? Z akej školy teológie vyšiel?“

⁶⁷ A tak je to dnes. Väčšina ľudí, ktorí sú pomazaní Duchom Svätým, neprišli zo žiadneho semináru. Oni sú produktami Božieho vlastného výberu. Ale znamenia a zázraky a divy, ktoré boli zasľúbené v Biblii, sprevádzajú tohoto veľkého Ducha Svätého, ako sa pohybuje medzi ľuďmi.

⁶⁸ A oni dnes hovoria, „Z akej sú školy?“ Akonáhle vstupujete do nejakého mesta, aby ste usporiadali prebudenecké zhromaždenie, „Do akej denominácie patriš?“

⁶⁹ V piatok popoludní som mal jeden rozhovor s rímskokatolíckym kňazom z Írskej cirkvi v Louisville. A len čo som sa mu predstavil, je to dobrý učený človek, povedal, „Pán Branham, s akou denomináciou ste?“

Povedal som, „Nie som so žiadnou.“

A on povedal, „Boli ste ordinovaný?“

Povedal som, „Áno, pane.“

On povedal, „Kto vás ordinoval?“

ona si pretlačila svoju cestu dovnútra. Nikdy v celom svojom živote som ju nevidel, ani o nej nepočul. A tu zrazu ju zatienil Duch Svätý, a povedal jej, kým je, odkiaľ pochádza a že bude na ďalší deň operovaná. Kofkí ste tu boli a videli to? [Zhromaždenie hovorí, „Amen.“ - pozn.prekl.] A videli ste, ako sa tie správy rýchlo rozšírili. Na ďalší deň, keď išla k lekárovi, oni ju brali z kliniky do kliniky a nedokázali nájsť po tom žiadnu stopu.

⁹⁸ Kto je Toto? Ó, Bože, buď milostivý! Kto je Toto, kto to robí? Oповázili by ste sa povedať, že to bol váš pastor? Nikdy. Oповázili by ste sa povedať, že ľudia s tým majú niečo dočinenia? Nikdy. Je to Duch Svätý. To je Duch, ktorý bol na Pánovi Ježišovi, a Jeho príchod je na to, aby zjednotil Samého Seba so Svojou Cirkvou, a to je tak blízko, že On rozširuje Svoje veľké sväté Svetlo, aby vykúpil a priviedol do obecenstva Cirkev Živého Boha na vytrhnutie, ktoré je na blízku. Amen!

⁹⁹ Kto je Toto? Ja nedokážem odpovedať za vás. Ja nemôžem odpovedať za vás. Ale ja môžem odpovedať sám za seba. A za touto svätou kazateľnou dnes večer, pred ušami tohto, tejto spoločnosti, tejto kúpnej ceny Krvi nášho Pána Ježiša, hovorím to z hĺbky svojho srdca. Nie pretože som jeden z vás, nie preto, že by som bol niekým odlišným, ale som jeden z tých vykúpených, ktorí sú umytí Krvou. A ja verím, že to isté Svetlo, ktoré visí dnes večer nad touto Cirkvou, Ten istý ukazuje skrze Svoju prirodzenosť, že to je Ježiš Kristus vo forme Ducha Svätého.

¹⁰⁰ Ktokoľvek, kto pozná Písma, vie, že Ježiš povedal, „Ja prichádzam od Boha a idem k Bohu.“ Predtým, ako bol učinенý telom, keď bol s Mojžišom na púšti, On bol Ohnivý Stĺp. A keď Ho Mojžiš túžil vidieť, On mu nechal vidieť Svoj chrbát. A Mojžiš povedal, „Vyzerá to ako muž.“ Keď bol tu na zemi, On bol človek. On robil práve tie isté veci, ktoré robí dnes skrze ľudí, ktorých vykúpil. On prichádza a nechal si urobiť fotografiu. Čo je to? Po Jeho smrti, pohrebe a zmŕtvychvstaní.

¹⁰¹ Pavol bol jedného dňa na svojej ceste do Damašku a zasiahlo a zhodilo ho veľké Svetlo. Tí ľudia okolo neho to Svetlo nevideli. Ale Ono zhodilo Pavla, až ho oslepilo. Po celý zbytok svojho života mal ťažkosti s očami. Raz povedal, „Aby som sa príliš nepovyšoval kvôli tej veľkej miere a hojnosti zjavenia, bol mi daný osteň do tela,“ posol satana, aby ho pohlavkoval. To bolo kvôli veľkosti zjavenia.

¹⁰² A keď bol Pavol zasiahnutý na svojej ceste, kde prenasledoval ľudí, ktorí robili príliš mnoho hluku, znovuzrozená skupina, ľudia, ktorí boli nazvaní heretikmi. Pavol bol na ceste, aby ich prenasledoval, mal vo vrecku dokumenty, aby ich mohol zatknúť a priviesť do Jeruzalema.

⁹¹ To je stále to isté. Oni nerozumejú. Oni nevyhliadajú tieto veci, cirkvi nevyhliadajú príchod Pánov. A Duch Svätý je tu, aby potvrdil Jeho príchod, aby sa stal. A tak každý chce ísť svoju vlastnou cestou.

To je to, ako to bolo vtedy. Každá skupina mala svoju vlastnú ideu.

⁹² Ale to nie je dnes večer tá otázka. To nie je to, o čom hovorím. To, čo sa vás teraz pýtam, je, čo si vy myslíte, že je Toto, to sa týka vás. Kto je Tento, ktorý sa prechádza hore-dolu národami? Nie ľudia. Ľudia nedokážu robiť tieto veci. Kto je To, kto to hovorí a prehovára k ľuďom v obecnstve, ako sedí tu, tam a tam, a na rozličných miestach v zhromaždení. Keď sú sem privedení muži a ženy, ktorí zomierajú, Kto je Toto?

⁹³ Tá mladá žena, ktorá dnes ráno prišla do krstiteľnice, ktorá zomierala pred tromi týždňami na sarkóm? Žije rovno tu na ulici Maple, pani Baete. A ja som sa opýtal troch lekárov, ktorí boli s ňou. Ona nemala žiadnu šancu na prežitie so svojimi štyrmi alebo piatimi malými deťmi, a moja matka sa snažila o nich starať. Mama povedala, „Bill, ona sa už nikdy nevráti domov.“

⁹⁴ A ja som išiel tam, kde bola, a Pán Ježiš prehovoril, „TAK HOVORÍ PÁN, ak pôjde do cirkvi a sľúbi, že sa dá pokrstiť na Meno Pána Ježiša a bude slúžiť Bohu, príde domov zdravá.“

A ja som sa jej opýtal, „Urobíš to, pani?“

⁹⁵ A ona povedala, „Všetko, čo hovoríš, urobím.“ Tie bolesti okamžite zmizli. O tri dni neskôr bola doma a lekári nedokážu nájsť po tej rakovine žiadnu stopu.

⁹⁶ Kto je toto, ktorý prichádza v Mene Pánovom? Kto je To? To je Svätý Duch Boží. Aký je tvoj názor na to? Aký je tvoj názor, poznajú svojho pastora? A keď tu sedíte na týchto stoličkách, sú tu ľudia z pomimo mesta, sedia tu s epilepsiou, sedia... Tu sedí jeden muž, niekde tu, je to menonitský brat, rovno tu a trpí na epilepsiu. Nikdy som ho nepoznal ani nevidel, neviem o ňom nič. A tu zrazu, asi pred dvomi rokmi hádam, alebo tak nejako, áno, pred dvomi rokmi, Duch Svätý to vyzval a povedal, „Tak hovorí Pán.“ Odvtedy nikdy nemal záchvat. Kto je Toto? Kto je Toto?

⁹⁷ Táto žena tu sedela minulú nedeľu, bolo to ostatný raz, kedy som tu bol, musel som prísť odniekadiaľ z Illinois. A na ďalší deň mala v tele veľký nádor, ktorý bol zhubný. A niektorí najlepší z lekárskej vedy z Illinois ju brali do jednej veľkej kliniky, aby bola v pondelok operovaná. A

⁷⁰ Povedal som, „Pán Ježiš mi dal Ducha Svätého, aby som kázal Evanjelium, a dal mi poverenie,“ no, to je to poverenie, ktoré potrebujeme.

⁷¹ Ježiš nikdy nepovedal Svojim učeníkom, „Chodte von do...“ Ja tie veci nekritizujem, ale oni si už svoj deň odžili. On nepovedal, „Chodte, študujte za kazateľa toľko a toľko rokov.“

⁷² On povedal, „Zostávajte v meste Jeruzaleme, kým nebudete odiati do moci z výsosti.“ On to povedal ľuďom, ktorí sa nedokázali ani podpísať. „A po tomto príde Svätý Duch na vás, potom mi budete svedkami, aj v Jeruzaleme, aj v Júdei, v Samárii až do najďalších končím zeme.“ To je to ordinovanie.

⁷³ Nemáme žiaden záznam, že by Ježiš chodil do nejakej školy, alebo že by sa vyučil v nejakých seminároch. A pritom bolo v Jeho Mene vybudovaných tak veľa seminárov pre náboženské účely, viac ako na akúkoľvek inú vec, ktorá je na svete. Nemáme žiaden záznam, že by On kedy chodil do školy. A pritom v Jeho Mene bolo vztýčených viac škôl, ako je pre akúkoľvek iný druh mena, ktoré je pod nebesiami, tie školy. Nevieme o ňom, že by kedy napísal nejakú knihu. Pritom bolo o ňom napísaných viac kníh ako všetka ostatná literatúra, ktorá bola kedy napísaná. A dnes, Jeho Biblia je tou najpopulárnejšou knihou, ktorá je na svete, medzi všetkou literatúrou.

⁷⁴ Ale vidíte, v ten deň navštívenia ľudia kričali, „Kto je toto?“

⁷⁵ Vidíte, Boh berie niečo, čo sa zdá, že je ničím, aby z toho niečo učinil. To je to, čo Ho činí Bohom.

⁷⁶ A keď Ho videli prichádzať, ako jazdiac vstupoval do brány, niektorí ľudia povedali, „On je veľkým človekom.“

⁷⁷ Aj dnes to hovoria. Existujú školy teológie, ktoré dnes vyučujú, že Ježiš bol veľkým človekom, že bol dobrým človekom. Niektorí z nich dokonca hovoria, že bol Prorokom. Tak, ak bol On len Prorokom alebo dobrým človekom, tak sme stále v našich hriechom. On bol viac ako Prorok, On bol viac ako dobrý človek. Pritom bol dobrým človekom. Pritom bol Bohom Prorokom. Ale On bol viac ako to. On bol Bohom zamanifestovaným v tele, aby odstránil hriech.

⁷⁸ Ako prichádzal, jazdil, mnoho ľudí povedalo, „On je uzdravovateľ. Ó, videli sme Ho, ako otvoril oči slepého. Videli sme Ho, ako spôsobil, že chromý človek začal chodiť. Videli sme Ho, ako sa pomodlil, a horúčka opustila dieťa.“ Ale potom, takýto typ Ho nasledoval len kvôli chlebu a rybám.

⁷⁹ A tak je to dnes s tými mnohými zástupmi. Ak je nejaký uzdravovateľ, no, tak oni ho nasledujú a on je... On je jednoducho oázou. Ak ochorejú, tak k nemu pribehnú, povedia, „Ó, pomodlil by si sa, prosím, za mňa, aby ma Pán Ježiš uzdravil?“ A akonáhle sa dostanú z nemocnice alebo z postele, kde boli chorí, tak sú rovno naspäť vo svete, vracajú sa tam tak ako pes k svojmu vývratku a sviňa ku svojmu blatu, tak, ako povedalo Písmo. Oni Ho len nasledujú kvôli niečomu dobrému, čo z Neho môžu dostať. Oni Ho používajú len ako nejaký talizman alebo niečo, z čoho môžu niečo dostať, a vôbec neočakávajú, že by Mu slúžili. Taký zástup stále dnes ide.

⁸⁰ Bolo tam deväť malomocných uzdravených a jeden sa vrátil, aby Mu vzdal chválu. Alebo to bolo desať? Oni, jeden z nich sa vrátil, aby Mu vzdal chválu, a tí ostatní len išli ďalej preč bez vďaky. A ak by ľudia v Amerike, ktorí boli uzdravení skrze moc Božiu, obrátili svoje srdcia ku Bohu, tento národ by zasiahlo také prebudenie, až by museli zavrieť každú krčmu. To by sa stalo. Trafiky a obchody s alkoholom by boli úplne mimo obraz. Cirkvi by boli plné. Divadlá by boli v nedeľu večer prázdne. A cez celý národ by bolo prelomené prebudenie. Ale keď to vidia, ako sa to deje, tie veci, ktoré Boh robí, oni stále kričia, „Kto je toto? Kto je tento, kto prichádza? Odkiaľ prišiel? Kto je toto? Skrze akú autoritu to činí?“

⁸² Nikdy nezabudnem na to, keď som bol Johannesburgu v Južnej Afrike. Práve som vtedy prišiel, bolo to asi tridsať minút predtým, ako malo letieť lietadlo. Bol som pred tým tri dni a noci vo vzduchu, bol som tak unavený, že som sotva vedel stáť. Vzali ma na tú veľkú plochu, kde bolo zhromaždených asi päťdesiat alebo šesťdesiat tisíc ľudí. A len čo som sa dostal na pódium, až Duch Svätý... Videl som, ako tam cez to miesto prechádza autobus. A malo to na sebe znak, „Durban.“ Uvidel som nejakého mladého muža, ktorý sa tam vyšmykol od svojho otca a matky, mal jednu nohu šesť alebo osem palcov kratšiu ako tú druhú. Mal na sebe bielu košeľu s trakmi, ktoré mu držali nohavice. A všimol som si toho mladého muža. Znovu som sa pozrel. Videnie bolo preč. A potom v jednej chvíli som uvidel to svetlo, ako visí nad nejakým mladým mužom, vzadu v publiku. A pozrel som sa a pomyslel som si, „Niekde som ho už videl.“ Pozoroval som ho a to svetlo ďalej nad ním viselo ešte pár minút. A čakal som na prekladateľa, kým uchytlí tie ďalšie slová. A potom som videl znovu toho istého mladého muža, ako sa postavil, odhodil barle a tá o šesť palcov kratšia noha sa narovnala do normálu s tou druhou.

⁸³ Povedal som pánovi A. J. Schoemanovi, ktorý je dnes večer už v sláve. Povedal som, „Pán Schoeman, cituj len moje slová. Je to videnie.“

On povedal, „V poriadku.“

⁸⁴ A povedal som, „Ten mladý muž, ktorý tam vzadu sedí s tou bielou košeľou a s trakmi, prišiel z mesta, ktoré sa nazýva Durban, nejakých tisíc päťsto kilometrov cez krajinu autobusom. A musel sa vyšmyknúť otcovi a matke, aby prišiel. Ale On uveril v Pána Ježiša a on má jednu nohu kratšiu od tej druhej o šesť palcov.“

⁸⁵ A ten mladý muž vyskočil. A tam bol a stál, snažil sa pocítiť svoje barle. A povedal som, „Mladý muž, Pán Ježiš ťa uzdravil.“ A okamžite sa jeho noha narovnala o šesť palcov do normálu spolu s tou druhou. A oni toho mladého muža priviedli na pódium a lekári ho tam vyšetřili. Vidíte jeho fotografiu v mojej knižke.

⁸⁶ Stál som tam už vtedy nejakú chvíľu a videl som malé zelené auto, ako sa valí ulicou a dostalo šmyk. Otočilo sa smerom dozadu a narazilo do stromu. Bolo tam mladé blondavé dievča, ktoré si zlomilo chrbticu. A povedal som, „Vidím malé zelené auto, ako sa šmyklo a narazilo do stromu, a mladé blondavé dievča, okolo osemnásťročné, si zlomilo chrbát. Je vo vážnom stave.“ Nikto neodpovedal. A nikde som ju v tom obrovskom veľkom publiku ľudí nedokázal vidieť. Stál som tam ešte nejakých pár minút. Povedal som, „Rozumejte. To je... Nebudte podozrievaví. To je Pán Ježiš v moci vzkriesenia. On poslal Ducha Svätého, aby pokračoval vo Svojej práci.“ A potom som uvidel, ako sa znovu odohralo to videnie. A nedokázal som vidieť tú mladú ženu.

⁸⁷ A rovno potom, stálo to rovno predo mnou, tu bolo to Svetlo, ako Ho vidíte na obrázku. A stálo tu. Vykročil som tam a ona tam ležala dolu pod pódium. Povedal som, „Mladá dáma, Pán Ježiš ťa uzdravil.“ A ona sa rozplakala.

⁸⁸ Jej matka povedala, „Ó, nie, nehovorte jej, aby vstala!“ Povedala, „Ak sa pohne, zomrie!“

⁸⁹ A tá mladá dáma vyskočila na nohy, kričala a chválila Boha. A jej matka odpadla a spadla do toho lehátka, v ktorom ležalo to dievča.

Čo je to?

⁹⁰ Asi v tom čase, nejaký kritický človek povstal tam niekde vzadu, a postavil sa jednou nohou na sedadlo a jednou na druhé a povedal, „Ty Američan! Vyzývam ťa, v akom Mene toto robíš? Do akej denominačnej cirkvi patíš?“ Vidíte?